

Spørgeren mener endvidere, at »det frie valg« skal gælde ved livets afslutning – som ved livets start.

Svar (22/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er enig i, at »det frie valg« skal gælde ved livets afslutning – som ved livets start. Derfor har regeringen netop siden dens tiltræden arbejdet målrettet på at udbrede det frie valg på ældreområdet – det gælder såvel det frie leverandørvalg og frit valg af boligtilbud over kommunegrænserne.

Siden 1. januar 2003 har alle borgere i eget hjem eller i en almen ældrebolig, der er visiteret til personlig og praktisk hjælp, haft mulighed for at vælge mellem den kommunale og godkendte private leverandører af disse serviceydelser.

Med henvisning til begrundelsen for spørgsmålet, er der således i lovgivningen intet til hinder for, at en gruppe hjemmehjælpsmodtagere i et privat seniorkollektiv, i dag kan vælge den samme private leverandør af personlig og praktisk hjælp med de dertil hørende muligheder, det kan give.

Borgere, der er visiteret til en almen ældre-/plejebolig, plejehjemsplads m.v., har siden 1. juli 2002 haft ret til frit at vælge mellem de boligtilbud, der anvendes af de kommunale myndigheder – det gælder såvel indenfor som på tværs af kommunegrænser. Hvis en borger ønsker at bo i en almen plejebolig m.v., der er beliggende i en anden kommune, er det en forudsætning, at borgeren er visiteret i såvel fraflytnings- og tilflytningskommunen.

Det er afgørende, at såvel pleje- og boligtilbudene i videst muligt omfang tager udgangspunkt i den ældres behov og ønsker. Sikringen af borgerens valgmuligheder skal dog altid ske i en fornuftig balance i forhold til at fastholde (amts)kommunernes muligheder for at styre skat og serviceforholdet.

Spm. nr. S 4341

Til socialministeren (10/6 04) af:

Pia Kristensen (DF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at der på landsplan er et tilstrækkeligt antal plejehjemspladser?«

Begrundelse

I flere kommuner er der lange ventelister til plejehjemspladser. Det betyder, at mange ældre må leve under utrygge forhold i eget hjem i årevis. Spørgeren finder, at det er uacceptabelt, at ældre plejekrævende mennesker skal afslutte livet på denne måde.

Svar (22/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er kommunernes ansvar at bygge og udbygge det nødvendige antal boliger til ældre. Det kommunale selvstyre giver plads til, at kommunerne kan fastsætte serviceniveauet ud fra lokalpolitiske overvejelser. Det er nu engang også kommunerne, som bedst kan vurdere det lokale behov for plejehjemspladser/plejeboliger – ikke staten. Vurderingen af behovet for ældre/plejeboliger er således forskellig fra kommune til kommune, alt efter hvordan kommunerne fastsætter deres serviceniveau. I nogle kommuner prioriteres en veludviklet hjemmepleje med døgnpleje for at give mulighed for at yde pleje til de ældre i deres eget hjem. Andre kommuner prioriterer at kunne tilbyde deres ældre en plejebolig eller en plejehjemsplads.

Jeg ved, at der er forskellig praksis i kommunerne i forhold til administration af ventelister til botilbud. Nogle kommuner optager eksempelvis – uden forudgående behovsvurdering – interesserede borgere på venteliste. Dette sker formentlig for at imødekomme nogle borgeres særlige ønsker til, hvor de ønsker at bo, hvis de i fremtiden skulle få behov for en ældre/plejebolig. Ventelister siger derfor ikke nødvendigvis noget om, hvorfor der åbenbart er ældre, der venter i lang tid på at få en plejebolig.

Tildeling af ældre- og plejeboliger sker altid på grundlag af en konkret behovsvurdering. De, der har det største behov, får således en plejebolig uanset deres placering på ventelisten. Det ændrer dog ikke på, at det ikke er acceptabelt,